

ΤΟΥ **Σταύρου Μαυρουδέα**

Σαν έτοιμος από καιρό τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ διέβη τον Μνημονιακό Ρουβίκωνα. Εγκατέλειψε τις αντι-μνημονιακές πομφόλυγες για να προχωρήσει στην επιβολή ενός 3ου Μνημονίου πάνω στη δύσμοιρη χώρα μας και το λαό της. Μετά από άπειρους θεατρiniusμούς και κουτοπονηριές κατέληξε να προδώσει ανερευθρίαστα το λαϊκό αντι-μνημονιακό αίσθημα με βάση το οποίο κατόρθωσε από κόμμα του 3% να γίνει κυβέρνηση. Μάλιστα το έκανε με τον πιο χυδαίο τρόπο προδίδοντας την αμέσως επόμενη μέρα το περήφανο λαϊκό ΟΧΙ στους ιταμούς εκβιασμούς του ευρωιερατείου.

Όχι μόνο αυτό αλλά επιπλέον προσθέτει και ύβρη επάνω στην προδοσία. Ο συστημικός ΣΥΡΙΖΑ σκυλεύει το όνομα της Αριστεράς για να καλύψει την προδοσία των λαϊκών προσδοκιών. Με τον τρόπο αυτό παρέχει διπλή υπηρεσία στο σύστημα. Αφενός προβάλλει ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος από αυτό των Μνημονίων. Αφετέρου προσπαθεί να εξευτελίσει την Αριστερά παρουσιάζοντας την σαν συνένοχη στο έγκλημα.

Το νέο Μνημόνιο θα βαθύνει ακόμη περισσότερο την φτωχοποίηση της μεγάλης εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας, την υποτέλεια στα ηγεμονικά κέντρα της ΕΕ και την «κινεζοποίηση» της ελληνικής οικονομίας. Θα υποθηκεύσει το μέλλον της χώρας για ακόμη περισσότερα χρόνια απ' ότι τα προηγούμενα.

Μπροστά σ' αυτή την θλιβερή προοπτική, τώρα είναι η ώρα της ευθύνης για όλα τα βασικά ρεύματα της ελληνικής Αριστεράς. Όχι μόνο οφείλουν να σώσουν την τιμή της ελληνικής Αριστεράς αλλά πάνω απ' όλα πρέπει να δείξουν ότι ένας άλλος πραγματικά φιλολαϊκός δρόμος διεξόδου υπάρχει και να αγωνιστούν για να τον επιβάλλουν. Ιδιαίτερα, μπροστά στην προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να μην αφήσουν τις λαϊκές μάζες έρμεες σε συστημικά παιχνίδια και ακροδεξιά εγχειρήματα. Πρέπει να αξιοποιήσουν και να οδηγήσουν στη αντικειμενική του κατάληξη το πάνδημο ΟΧΙ ενάντια στους εγχώριους νενέκους και στους πάτρωνες τους της ΕΕ.

Αφήνοντας στην άκρη την συστημική ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που καμία σχέση δεν έχει πλέον με την Αριστερά, τώρα είναι η ώρα της ευθύνης για την ανατρεπτική Αριστερά, για τις δυνάμεις μέσα και γύρω από το ΚΚΕ που αντιλαμβάνονται το αδιέξοδο της γραμμής του και για την αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ.

Η ανατρεπτική Αριστερά πρέπει να αφήσει στην άκρη ιδεοληπτικές πολιτικές (κρατώντας όμως σφικτά την Μαρξιστική θεωρία και πολιτική) και να προτείνει θαρρετά την μόνη πραγματικά ρεαλιστική και ταυτόχρονα εν τοις πράγμασι επαναστατική πολιτική πρόταση: την **αποδέσμευση από την ΕΕ** (και όχι μόνο μία λειψή και από μόνη της αναποτελεσματική έξοδος από την ΟΝΕ). Πρέπει να αξιοποιήσει την αξιοσημείωτη παρουσία της στους μαζικούς χώρους για μία κυριολεκτική πορεία προς το λαό. Να μιλήσει στις χειμαζόμενες πληθειακές μάζες για τη μόνη φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση και να πρωτοστατήσει στην οικοδόμηση του παλλαϊκού μετώπου πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων που θα αγωνιστεί γι' αυτήν. Ιδιαίτερα η Πολιτική Συνεργασία δυνάμεων και αγωνιστών ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ πρέπει να συμβάλλει καθοριστικά σ' αυτό.

Οι δυνάμεις μέσα και γύρω από το ΚΚΕ και ιδιαίτερα οι αγωνιστές της βάσης του πρέπει να κατανοήσουν ότι δεν υπάρχει δυνατότητα εκ των έσω διόρθωσης της κατάστασης μέσα στο ΚΚΕ. Μόνο η συγκρότηση και η μαζική παρουσία ενός παλλαϊκού μετώπου της αποδέσμευσης από την ΕΕ μπορεί να δημιουργήσει τους όρους για την αναγκαία ανάταξη του κομμουνιστικού εγχειρήματος στη χώρα μας. Και αυτό αφορά όλες τις δυνάμεις κομμουνιστικής αναφοράς σε όλα τα ρεύματα της ελληνικής Αριστεράς.

Οι δυνάμεις και οι αγωνιστές της αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει σήμερα να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Οφείλουν να αναλογιστούν κατ' αρχήν τις ευθύνες τους για την «υπόθεση ΣΥΡΙΖΑ», ενός εγχειρήματος από την αρχή υπονομευμένου πολιτικά και προγραμματικά. Το τοπίο στην ελληνική Αριστερά και στην κοινωνία θα ήταν πολύ καλύτερο σήμερα αν δεν είχαν στέρξει στην «υπόθεση ΣΥΡΙΖΑ». Επίσης, τι νόημα έχει η καταψήφιση των μνημονιακών μέτρων και η στήριξη της Μνημονιακής συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ; Πόσο ενδιαφέρουν τις λαϊκές μάζες οι εσωκομματικοί σκυλοκαβγάδες του ΣΥΡΙΖΑ; Τι νόημα έχει η παρατεταμένη εμπλοκή στο εσωκομματικό παιχνίδι όταν το αντιλαϊκό τσουνάμι ήδη αρχίζει να χτυπά τους εργαζόμενους; Πρέπει επίσης να ξεκαθαρίσει την θέση τους απέναντι στην ΕΕ και ιδιαίτερα να παραμερίσουν ψευδαισθήσεις περί «προοδευτικής» ανάταξης της.

Για όλες τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς και του λαϊκού κινήματος τώρα είναι η ώρα της ευθύνης. Πρέπει να πρωτοστατήσουν στην πανελλαδική συγκρότηση του **ΠΑΛΛΑΪΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ**. Που πρέπει να αναπτύξει το λαϊκό

κίνημα και να διεκδικήσει την κυβερνητική εξουσία (στηριγμένο στο προηγούμενο και σαν βήμα για ευρύτερες κοινωνικές αλλαγές).

Οι βασικοί άξονες του προγράμματος του μετώπου αυτού είναι γνωστοί και ευρύτερα αποδεκτοί μέσα στους κόλπους του λαϊκού κινήματος:

- Καταγγελία του Μνημονίου και των δανειακών συμβάσεων και κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων.
- Άρνηση πληρωμών και μονομερής διαγραφή του εξωτερικού χρέους.
- Έξοδος από την ΟΝΕ και την ΕΕ.
- Έλεγχος στην κίνηση των κεφαλαίων εκτός της χώρας.
- Σύστημα προοδευτικής φορολογίας για να πληρώσει η ολιγαρχία και να βελτιωθεί η θέση του λαού και των μικρομεσαίων στρωμάτων.
- Εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος για την διάσωση του και την χρησιμοποίηση του προς όφελος μίας φιλολαϊκής αναπτυξιακής πορείας.
- Κοινωνικά σχεδιασμένη παραγωγική αναδιάρθρωση της οικονομίας για να ανασυγκροτηθεί η οικονομία με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες και υπό λαϊκό έλεγχο. Εθνικοποίηση των τομέων κοινής ωφέλειας και των μεγάλων παραγωγικών μονάδων σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας, Κοινωνικός έλεγχος των βασικών οικονομικών κλάδων, Ενεργητική βιομηχανική πολιτική (δημιουργίας, προστασίας και στήριξης συγκεκριμένων κλάδων).
- Φιλολαϊκή εισοδηματική πολιτική (μισθοί και συντάξεις που εξασφαλίζουν την ευημερία της μεγάλης εργαζόμενης κοινωνικής πλειονότητας) και ανόρθωση της κοινωνικής πρόνοιας (υγεία, ασφάλιση) και της δωρεάν εκπαίδευσης.
- Σχεδιασμένη και πολυδιάστατη εξωτερική οικονομική και εμπορική πολιτική.
- Ουσιαστικοποίηση της δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας.

Κάθε καθυστέρηση στην συγκρότηση αυτού του παλλαϊκού μετώπου είναι πολλαπλά επιζήμια. Οι καιροί ου μενετοί.

* Ο Σταύρος Μαυρουδέας είναι καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο Τμήμα Οικονομικών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.